

Любов погорда і надія

Гійом Аполлінер

Я взяв тебе притиснув до грудей як голубку що дівча буває нехотя й задушить
Я взяв тебе з усією красою твоєю багатшою над усі
Каліфорнійські родовища в часи золотої лихоманки
Я наситив свою чуттєву хіть твоїм усміхом твоїм зором твоїм трепетом
Я загнуждав твою пиху коли ти гнулася й корилась моїй потузі моїй владі
Я думав що узяв те все та то була одна мана
І я тепер мов Іксіон що то кохався з марою-примарою
Облудною подобою тієї що зветься Герою або незримою Юною
Хто ж візьме хто утопить хмару хто марево
Впіймать здолає хто у своїх обіймах стисне блакить небесну
Я думав що узяв усю твою красу а мав лиш тіло
А в тілі вічності на жаль нема
У тілі є утіха а не любов
Тепер я марно намагаюсь обняти твою душу
Вона втікає вислизає немов клубовище вужів
І гарні твої руки на дальнім обрії то змії кольору
Світанку що в'ються-в'юняться на знак прощання
І я бентежуся і я гублюся
Мене втомила та любов що нею ти гордуєш
Соромлюся того кохання що ти так зневажаєш
Таж тіла не буває без душі
І як я маю сподіватись зійтись знов із твоїм тілом
Коли твоя душа була від мене так далеко
Коли те тіло поєдналося з душею
Як інші всі живі тіла
Я володів тобою мертвою

*

І все ж таки я виглядаю здалеку чи не йде поштар
І жду як насолоди твого щоденного листа і серце
Мені скаче як оленятко коли забачу листоношу
І малюю тоді в уяві неможливі речі бо ж серце твоє не зі мною
І мариться мені що ми з тобою удвох чи може
Втрюх лаштуємося в морську дорогу й ніхто
На світі знать не знає про нашу любу подорож кудись навіки
По тому морю по синющому синішому за всю на світі синь

По тому морю де ніхто не крикне Земля
Краса твоя вчуватиме мій спів чистіший над усі слова вільніший над усяку хвилю
Чи може моє серце вже пізно думати про ту мандрівку таємничу
Чекає човен нас фантазія крилата
А дійсність прийде теж колись
Аби з'єднались душі
На ту чудовну прощу

*

Ану ж моє серце мужчини лампа згасає
Долий туди своєї крові
Ану ж життя моє підживи лампу кохання
Ану ж гармати прокладіть дорогу
Аби прийшов нарешті день перемоги радісний день повороту

*

Даю моїй надії очі самоцвіти
Даю моїй надії руки пальмові віти перемоги
Даю моїй надії ноги тріумфальні колісниці
Даю моїй надії уста цей поцілунок
Даю моїй надії ніздрі вбирати аромат майового цвіту
Даю моїй надії серце жертвний принос
Даю моїй надії майбутнє що тремкоче як далеке світельце в лісових нетрях